

РЕШЕНИЕ

№ 10803

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 04.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11996** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.26 и сл. ЗГВРСНР.

Образувано е по жалба на П. П. П., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място] - ПК 1618, [жк], чрез адв. Д. Д. срещу Разпореждане № 4506-40-101/11.11.2020г. на Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” [населено място], с което е отказано изплащане на гарантирано вземане на основание чл.26, ал.3 от ЗГВРСН.

С жалбата се иска отмяна на оспореното разпореждане поради противоречие с материалния закон и релевира доводи за нарушение на чл.35 от АПК при събирането на доказателства, относими към разрешаването на въпроса по същество. Твърди се, че по заявлението са представени необходимите доказателства относно установяването на материалните предпоставки за упражняване на правото. Излага твърдения, че „ГУД БОЙС КЪСТЪМ“ ООД е осъществявала дейност не само през 2018г., но и след 13.03.2019г. и за своята дейност през 2018г. и 2019г. тя подава Заявления Г2 и Годишни финансови отчети(ФГО), а не Заявление Г3 и Декларация, че през година фирмата не е осъществявала дейност. ГФО за 2018г. е вписан под № 20191004111213, а този за 2019 е вписан под № 20200918103545. Излага също, че верността на горното твърдение се установява и от факта, че жалбоподателя е назначен на работа във фирмата на 26.03.2019г. и е работил до 07.10.2019г., като по време на работата във фирмата, освен него е имало на работа и са работили и други лица. В същото време

фирмата е правила разходи за наеми, електроенергия и други консумативи.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Д., който поддържа жалбата, не претендира направените разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. моли жалбата да бъде отхвърлена. Заявява, че не е изпълнено условието на чл. 4, ал.2 от ЗГВРСНР и жалбоподателят не може да се ползва от претендираното право. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление - декларация вх. № Ц4502-21-255/23.10.2020 г. на ТП на НОИ - С. град жалбоподателят е поискал от Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” [населено място] при НОИ да му бъдат отпуснати гарантираните вземания като работник с прекратено трудово правоотношение с „ГУД БОЙС КЪСТЪМ“ ООД – дружество с открито производство по несъстоятелност, вписано в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на 18.09.2020г. П. П. е декларирал, че е работил по трудов договор в дружеството от 28.03.2019г. до м. 10.2019г.

С оспореното Разпореждане № 4506-40-101 издадено на 11.11.2020г. на основание чл.26, ал.3 във вр. с чл. 4, ал.2 от ЗГВРСНР му е отказано изплащане на гарантирано вземане с мотиви, че Решение № 260023 на СГС от 17.09.2020 г., вписано в Търговския регистър на 17.09.2020 г., е открито производство по несъстоятелност на „ГУТ БОЙС КЪСТЪМ” ООД, ЕИК[ЕИК]. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗГВРСНР право на гарантирани вземания по този закон имат работниците и служителите, които са или са били в трудово правоотношение с работодателя по чл. 2, независимо от срока му и от продължителността на работното време. Съгласно ал. 2, лицата по ал.1 могат да ползват права по този закон, при условие че работодателят е осъществявал дейност най- малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, посочена в решението по чл. 6.

По преписката е приложен цитираният в разпореждането Констативен протокол № КГ-5-21-00818762\01.10.2020 г. за извършена проверка на работодателя „ГУД БОЙС КЪСТЪМ“ ООД. Въз основа на данните от ТР, данъчните декларации, счетоводните отчети и договорите за сключени търговски сделки, както и ведомостите за заплати е установено, че с Решение № 260023/17.09.2020г. на СГС, ТО, 7 състав е открито производство по несъстоятелност на работодателя „Г. Б. К.“ Проверяващите са приели, че работодателят не осъществявал дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността – 13.03.2019г., следователно за времето от 13.03.2018г. до 13.03.2019г.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и съобразявайки доводите

на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 26 от ЗГВРСНР и от лице, което има правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 26 ал. 3 от ЗГВРСНР и Заповед № 6016 от 13.11.2019г. на Управителя на НОИ /л.274/. Спазена е установената форма, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон, акта е съобразен и целта на закона.

Гарантирани вземания на работниците и служителите по смисъла на ЗГВРСНР са начислени и неизплатени трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори, както и парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт – чл. 3 ЗГВРСНР.

Процедурата по изплащане на гарантираните вземания е нормативно уредена в Глава четвърта на ЗГВРСНР, а редът и начинът за информиране на работниците и служителите, както и за отпускането и изплащането на гарантираните вземания, се уреждат с наредба на Министерския съвет (чл. 29 ЗГВРСНР) - Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя (НРНИРСОИГВНР, Наредбата).

За да възникне правото на гарантирано вземане, следва да са налице всички кумулативни предпоставки, предвидени в закона. Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗГВРСНР правото на гарантирани вземания за работниците и служителите по чл. 4, ал. 1 възниква от датата на вписване в търговския регистър на съдебното решение за:

1. откриване на производство по несъстоятелност;
- 2.откриване на производство по несъстоятелност с едновременно обявяване в несъстоятелност;
- 3.откриване на производство по несъстоятелност, постановяване на прекратяване дейността на предприятието, обявяване на длъжника в несъстоятелност и спиране на производството поради недостатъчност на имуществото за покриване на разноските по производството.

Съгласно нормата на чл. 4, ал.1 от ЗГВРСНР право на гарантирани вземания по този закон имат работниците и служителите, които са или са били в трудово правоотношение с работодателя по чл. 2, независимо от срока му и от продължителността на работното време. Според нормата на чл.4, ал.2 лицата по ал. 1 могат да ползват права по този закон, при условие че работодателят е осъществявал дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността,

съответно свръхзадължеността, посочена в решението по чл. 6.

Съгласно чл.5 от Наредбата, в едномесечен срок от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър контролните органи на НОИ извършват проверка по реда на Инструкция № 1 от 3 април 2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт (обн., ДВ, бр. 28 от 2015 г.; изм., бр. 31 от 2017 г.) при работодателя по изготвените справки и съставят констативен протокол в 3 екземпляра - един за работодателя и два за ТП на НОИ. Към констативния протокол се прилагат изготвените от работодателя справки за ТП на НОИ, копие от съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност и документи, удостоверяващи упражняването на дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно на свръхзадължеността. Чл.9 от Наредбата предвижда, че ТП на НОИ разглежда подаденото заявление-декларация и приложените към него документи, като ги съпоставя с данните от констативния протокол, от Регистъра на осигурените лица и от Регистър "Трудови договори", което е и сторено от административния орган.

Неоснователни са оплакванията в жалбата, че административният орган се е произнесъл при неустановена фактическа обстановка, т.е. в нарушение на чл.35 от АПК. При липсата на данни за съществуването на факти и обстоятелства, които са различни от тези, които са констатирани при проверката по чл.5 от Наредбата, административният орган не е имал задължение да събира нови доказателства, респективно не е имал основание да приеме друга фактическа обстановка. В настоящото производство също не се установиха данни, в полза на жалбоподателя, които имат основание за промяна констатациите на административния орган, съответно основание за отмяна на процесното Разпореждане.

Следва да се отбележи, че в мотивите на Решение №260023/17.09.2020г. по т.д. №595/20г. за откриване на производство по несъстоятелност на „ГУД БОЙС КЪСТЪМ“ ООД на СГС, ТО, 7 състав, на стр.3 се съдържа текст „към 31.12.2017г. дружеството не е било в състояние да покрива краткосрочните си парични задължения“, които мотиви обаче нямат доказателствена сила. От служебно извършена справка в ТР, настоящият съдебен състав установи, че като дата на основаване на дружеството в него е вписана 26.05.2018г. При липса на други доказателства, които оборват установените, тъй като регистърът е официален и публичен, следва да се приеме за вярна публикуваната в него информация, което означава, че отказът за изплащане на гарантирано вземане на П. П. П. се явява законосъобразен на посочените в него правни основания. /в горния смисъл е и Решение № 4338/09.05.2022г. по адм.дело № 12137/2021г. на ВАС, Шесто отделение/

Установеното в Констативен протокол от 01.10.2020г. и съответно определянето на първоначалната дата на свръхзадължеността — 13.03.2019 г., удостоверено с документи по чл. 5, ал. 2 и Декларация, приложение № 2 към НРНИРСОИГВНР не се оборва от подадените от дружеството Заявления Г2 и Годишни финансови отчети(ФГО) Това, че „ГУТ БОЙС КЪСТЪМ“ ООД, ЕИК[ЕИК] не подавало Заявление Г3 и Декларация, че през годината не е осъществявала дейност също не

може да се противопостави на установеното, вкл. и със съдебното решение на СГС за обявяване на неплатежоспособността на дружеството.

В хода на съдебното производство се събраха допълнително доказателства, представени от жалбоподателя и ответника. От представените по делото от жалбоподателя Справка-данни за осигуряването по [улица] до 31.05.2020г., справки декларации за ДДС и заключение на съдебно-икономическа експертиза по ТД по несъстоятелност № 595/2020г./л.53-95/ не се установява друга фактическа обстановка, която да налага и друг правен извод.

В настоящото производство е установено, че не са налице условията на нормата на чл.4, ал.2 от ЗГВРСНР. Жалбоподателя не може да ползва права по този закон, при условие че работодателят не е осъществявал дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, посочена в решението по чл. 6.

Досежно констатациите за неосъществявана от дружеството търговска дейност ВАС се е произнесъл с Решение № 4338 от 09.05.2022г. по адм.дело № 12137/2021г. по описа на ВАС, Шесто отделение. В мотивите си ВАС е изложил, че по силата на чл. 67 от Търговския закон работодателят „Гуд Бойс Къстъм“ ООД е възникнал като дружество с вписването му в търговския регистър на 26.05.2018 г. С решение № 260023 от 17.09.2020 г. по т. д. № 595/2020 г. Софийски градски съд, търговско отделение, е обявил неплатежоспособността на дружеството с начална дата 13.03.2019 г., открил е производство по несъстоятелност, постановил е прекратяване на дейността на предприятието и е обявил дружеството в несъстоятелност. Всички тези обстоятелства са вписани в търговския регистър, който на основание чл. 11 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е публичен и всеки има право на свободен и безплатен достъп до базата данни, съставляваща регистрите. Допуснатите очевидни фактически грешки в мотивите на решение № 260023 от 17.09.2020 г. на СГС по отношение на констатациите за неосъществявана от дружеството търговска дейност през 2017 г. и отрицателен финансов резултат след 2016 г. не променят датите на вписване на дружеството в търговския регистър и на обявяването му в неплатежоспособност. Периодът от време между 26.05.2018 г. и 13.03.2019 г. е с продължителност, която е по-кратка от 12 месеца. Условието по чл. 4, ал. 2 от ЗГВРСНР не е изпълнено и лицата с прекратени трудови правоотношения не могат да ползват права по този закон.

От изложеното се налага извода, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди своевременно поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 144 АПК определя на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 60-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Ж. срещу Разпореждане №4506-40-46/22.02.2021г. на Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” [населено място], с което е отказано изплащане на гарантирано вземане на основание чл.26, ал.3 от ЗГВРСН.

ОСЪЖДА П. П. П., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място] - ПК 1618, ж.к. О. купел № 9 да заплати на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: